

— Tai ka tu kvailiuke noretum? Už ta kvoteriuka noretumei kad asz tau iszburtau, milijonieri, palocius? Ana ve, nori viska už 25 centus.

Kas Girdet

Amerikonizski advokatai tures sunku teisma ant iszriszimo o tame dalykas yra sekantis: Petras Blazevezius, isz Pittsburgho, nuejo ant stiklo alaus in salinna Vaclovo Balickio. Kada sueziuoje savo kisenius persitikrino kad jo paciule iszeme isz kiseniaus visus pinigus. "Tai nieko," — atsiliepe salininkas — "duosiu tau alaus bet turi man palikti savo usus (o turejo puikius ir ilgus). "All rait," — atsake Petras kuris net seile rijo ziuredamas ant stovineziu stiklu su alum. Salininkas pripyle vieną, antra ir trečia. Blazevezius, iszgeres, nusi-szuoste usus su rankove ir rengies iszeit.

"Hei, kur tu eini?" — paszauke salininkas, palikie savo usus uz geryma. Bet ant to paliepimo Petras atsiliepe: "Szerapi!" Salininkas stovej-o ant savo ir morejo su zirk-lemis nukirpt jam usus. Petras matydamas kad tai ne szposai, pradejo gintis. Isz to kilo musztyne kuri pasibaige kale-jimu del pono salininko ir Petro.

Dabar uzeina klausymas, ar galima uzstatyt usus uz kelis stiklus alaus?

Nekurios musu Lietuviszkos mergaites pirkinejai sau brangius paderus ir tai dau-giau ne kaip joms ant to uzten-ka pinigų kad ne vienas iszty-rinejas taji dalyka gerai, ap-mazgoja rankas nuo visko ir uzisraszo in klubą senu jaunikiu. Tebyriuose laikuose žmo-gus turetu uzdirbinti nema-žiau kaip deszimts doleriu ant dienos ant užlaikymo savo myl-mos pagal naujausia mada. Uz ta musu jaunikei szalinasi nuo tokiu Amerikonizsku "leidziu" ir ieszkosi sau met-gaites isz prasto humoro.

Rusiszkas laikrasztis "Prav-da" skelbia apie naujus ka-wiszkus debesis Europoje. Savo straipsniuose raszo: "Nauja kare yra neiszvengia-ma ir ant jos vieszpatystes ne-paliauja pasirenginet. Italija, Vokietija ir Japonija yra ne-vidonais Anglijos. Japoniszkas pavojus ne tik kerszina Rosija ir Mongolizska republika bet prieszais Kinus, Filipinu Salas ir Indesia (Sumatra, Java ir Bali.)

Lenkija laikosi su Vokietija ir kaip girdet tieji du draugai rija seile ant Lietuvos.

Nepaprastas atsitikimas pa-tiko gaspadoriu isz Dolnos, Lenkijos, koki tai Sypieski ir jo kaimyna Rusna, kurie su dideliu nekantrumu laukia pa-baigimo mokslu savo sunelin kurie lavinosi ant dvasiszko humoro.

Ant galo susilaunke tosios linksmos dienos, jauni kuni-gai pribuvo in tevynia kad tu-reti primicijas kaimiszkoje bažnyteleje. Bet džiagsmas tevu ne ilgai tesesi nes tevai abiejų nauju inszventytu kuni-gu mire ta paczia diena. Isz tosios ludnos ir netiketos prie-žasties primicijos likos atide-tos ant tolimesnio laiko. — Se-nukai mire isz džiagsmo ir didelio susijudinimo.

Philadelphijoj tulas žmogelis likos nubastas ant de-szimts doleriu už pabucziavi-ma savo patogios giminaites kada ja pasitiko ant geležkelio stoties. — Kam-gi po velniu turi atidavinet savo meile del giminaites jeigu randasi tiek tenais merginu kurios tik lau-kia ant tosios progos. Bausme yra tinkama priesz toki prasi-žengima.

Ka sakytumet kad skaitytu-met laikrasztijje szitoki apgar-sinima:

"Reikalings — Bile lokis darbas. Be paliovos ir be jokio užmokesties."

Kas-gi reikalautu tokio dar-bo?

O bet tukstancziai moteriu toki darba pildo! Taip, tukstancziai geru, mokytu, protin-gu jaunu merginu — o ir isz geriausiu szejmynu — kurios pildo tokius darbus — tai yra Katalikiszkos vienuoles.

Amerikoj randasi daugiau kaip szimtas tukstancziu to-kiu pasiszventusiu dievotu mo-teriu kurios prisiege ubagyste, nekaltybe ir paklusnuma. Ne-kurios mokina vaikus vienuo-lynuose ir parapinese moks-lainese. Kitos prižiuri senukus ir sieratelius prieglaudose, ki-tos prižiuri ligonius, vargszus ir trandavotus o kitos ant ka-riszku lauku tarnauja. Kitos vela renka isz hoteliu, restau-racijų ir kitu vietu szmotelius maisto kad maitint iszalkusius ir paczios tuom maistu maiti-nasi.

Nesiranda tokio darbo kuris butu per sunkus ar niekiau-sias del tuju aniuolu ant szios žemes kurios pasiszvente tar-nauti Dievui ir visoms tau-toms nežiurint kokio tikejimo jos butu. Uz ta savo darba nieko neaplaiko ir neturi nieko kas vadintusi ju — net drapa-nos, kurias neszioja, nepriguli prie ju. Bet Katalikiszkos vienuoles nuolatos su linksmu veidu ir linksmos nes yra "Kristaus Nuotakos" ir klan-so visame Jo valios.

Daugiau kaip szimtas tukstancziu vienuoliu randasi Ame-rikoj! Kokia tai didele armija! Kiek tai kaszuotu valdziai už-laikymas taip didelio skait-liaus darbininku kurios ne-dirbtu už dyka tik del garbes Dievo ir savo artymo?

Nekurie yra tosios nuomo-nes kad karta mergina instos in vienuolyna tai negali ji ap-leisti. Tai yra netiesa. Kožna vienuole gali apleisti vienuo-lyna kada panores jeigu da ne yra priemus paskutinio in-szventinimo.

Lai buna garbe toms Kris-taus Sziedotinems kurios už dyka tarnauja del labo savo artymo.

PAJESZKOJIMAS.

Pajeszkan savo dranga Jona Gražuleviciu, kuris kitajis gyveno apie Pittsburgh, Pa. Teipgi pajeszkan Veronikos Kapinskienes, po antram vy-rui Burkauskien, kuri yra ma-no paczios brolio pati ir gyveno Illinojaus valstijoj (steite). Meldziu atsiszaukt ant adreso: Anthony Kazlauskas, 48 Westwood Street, Minersville, Pa.

KVITU KNYGELE Draugystes, del iszmokėjimo pinigų ligoniams. Preke . . . 25c.
KVITU KNYGELE Draugystes, del Kasieriaus, nog sudetu pinigų ant susirinkimu. Preke . . . 25c.
W. D. BOZKAUSKO-CO., Mahanoy City, Pa.

Isz Lietuvos.

TRYŠ GAISRAI.

Per Alytu praejo smarkus lietus su perkuniya, kuri mies-to kolonijose uždege ukininko D. Kondratavicius gyvenamus namus, kurie visai sudege, Tur-tas neapdraustas, nuostoliai nemaži. Gaisra gesino Ulanu pulko ugniagesiai. Taipgi užsi-de ir Praniunu kaimo ukin-inko Antano Gavelio namai, kurie irgi sudege. Perkuniya užmsze ir pati savininka Ga-veli.

Apie 12 valanda nakti, žai-buojant ir audrai siaueziant, Krauniu kaime buvo uždegtas ukininko Alekso Dumblausko didelis kluonas, prikraitas 34 vežimais doobilu, nemaži per-nykszeio szieno, invairiu ukio padargu ir lentu. Ugnis kluona labai greit apeme, ir atvyke miesto savivaldybes ugnage-siai iszgjalteti jo nebeinsten-ge. Dumblauskui nuostoliu padaryta per 2,000 litu Turtas neapdraustas. Tokios vasaros kaip szimet, žmones labai bijo, nes nera tos dienos, kad žai-buojant vienur ar kitur nebutu ki-les gaisras.

ATPIGS LIETUVOS ALUS.

Kaunas, — Artimiausiomis dienomis prekiu tvarkytojas paskelbs insakyma, kuriuo nustatys naujas alui prekes. Numatoma, kad alus atpigs li-gi 30 procento gal ir kiek dau-giau. Po to pirmoje eileje nu-matyta smulkmeniszka per-žiureti popieriaus prekes. Mil-taus prekes, greicziausiai, ligi nauju sziu metu deflians nebus nustatytos.

TEVU RUPECZIAI.

Joniszks. (Sziaul.) Artiman-tis naujiems mokslo metams, vaiku tevai labai daug kalba apie vaiku auklejjima ir moky-ma. Daug tevu leide vaikus in gimnazijas, žada ju nebeleisti. Viena delto, kad viskas pigu ir isztekliu nera, o antra, bijo kad iszejie mokslus, nepasidarytu tokiais ponais (tokiu sziadien yra labai daug), kurie nei Die-vo, nei tevo, nei broliu nepripa-žista.

PARDAVINEJO VALDŽIOS SLAPTYBES.

John S. Farnsworth, buvu-sis leitenantas Amerikonizsko je kariuomeneje likos areszta-votas per valdzios slaptus agentus Washingtono už par-davinejima Japonijai valdzios slaptus kariszkos planus.

MOKYKLOJE LAIKE EGZAMINO.

Daraktorius: — Motiejuk, pasakyk man, kas yra didesnis už karaliu?

Motiejukas: — U-gi tuzas, ponas profesoriau.

KA Mano Kinecziai Apie Moteres

:: Moteres protas taip kaip gyvas sidabras, o szirdis kaip vaskzas.

:: Guodok visados tylin-czia motere nes toji motere turi didele iszminti, katra moka sa-vo liežuvi suvaldyt.

:: Netikek moterei katra mislina, kad yra kožname daly-de geresne nuo kitu; tokios szirdyje nesiranda meiles del artimo.

:: Guodok motere, kur yra gimdzius vaikus, nes ji eina ke-liu pasiuintinystes ir turi meile szirdyje.

:: Del moteres bevaikes, norints ji butu patogiause, bet nevaisingumas yra didziausiu stoku patogumo.

:: Netikek puikiai mote-riai, nes ji yra pasirengus ant visko pasiszvenst.

:: Motina, apie kuri loc-nininkai piktai kalba yra nevi-donka vieszpatystes, yra pa-niekinta per visuomene.

:: Motere, kuri geidžia at-kreipti aki vyro, ne yra verta, kad vyras jai tiketu.

:: Visados teminkieka kal-ba sena motere, ba ji ilgai gy-vendama, daug žino.

:: Kaip avys be piemenio teip ir moteres, kada sueina ant pasikalbejjimo.

:: Patogei moterei ne eina apie savo patoguma, tik kaip kiti jai apie ja pasakoja.

:: Dievui labai patinka to-kia motere, kur ilgai mislina pakol atidaro burna.

:: Patogi motere paklumpa nes neszioja galya užrietus to-del nemato kas ant kelio guli.

:: Juom pati apszvietesni, tuom vyru meilesni.

:: Jeigu vyras savo paczia per daug dabina tai jai virve ant kaklo kabina.

:: Jeigu kvailai moterei nu-tylesi, tai malszu gyvenima tu-resi.

TRUMPOS ŽINUTES

Trenton N. J., — Edvardas Metelskis, likos elektrikuotas už nužudima steitinio palici-janto Warren Yenser. Metels-kis lyg pabaigai užsigyne kad ji nužude ir sakesi jog yra vi-sai nekaltu.

Pittston, Pa., — Jonas Tazs-ka isz Wyoming ir John O.Hop isz Avokos likos užmszusi Pittston Du-Pont kasyklosia.

Alameda, Kalifornija. — Si-gismund Levaneski ir Vikto-rius Levzenko, du Rusiszki le-kiotojai, jeigu oras bus tinka-mas, tai iszleks Ketverge isz San Francisco in Moskva Ro-sija.

Boston, Mass. — Palicijam-tas Motiejus Flaherty, iszgir-des ka toki ineinanti in stuba nakties laike, szove tris kartus in szeszeli bet nebuvo tai vagis tik jo pati kuri tame laike bu-vo atsikelus isz lovos.

New Britain, Conn. † Juo-zas Jakas, senas szio miesto gyventojas mire szirdies liga, praeita Panedeli ir buvo palai-dotas Ketverge. Jis sziamie mieste iszgyveno 40 metu. Pa-liko paczia Marijona, duktere J. Gialalla, Brooklyne, N. Y., duktere Elena Grimala, New Britain ir du sunas, Jurgi ir Jona namie.

DIEVAS ISZPILDE ŽMOGAUS NORA

Vienas žmogelis gyveno sau vidutinei bet niekados pinigų neturedavo. Kad ir kada užsi-dirbdavo tai tuojaus vela pra-leisdavo ir visada pasilikdavo be pinigų. Bet matydamas kad jau ir amžiu reikes užbaigti taip begyvendamas, mislina ka reikia daryt kad tik pinigų turet.

Sumislino Dievo melsti kad Dievas duotu jam nors szimta rubliu. Kas ryta anksti eidavo in bažnycia ir meldesi kalbe-damas: Kad Dievas duotu man szimta rubliu tai jau butu ge-rai gyvent bet jeigu butu vie-nas rublis mažiau tai jis neim-tu.

Viena karta jau visi žmones iszejo isz bažnyczios tik tas žmogelis da likosi ir tuom kart kunigas pasislepe bažnyczoje kad iszgirsti ko tas žmogelis kas ryta taip labai meldziasi. Iszgirdo kad jis Dievo prasz-o szimto rubliu ir jeigu nors vie-nas rublis bus mažiau tai jis neims tu pinigų. Kunigas no-redamas pažiureti ka tas žmo-gelis darys, padejo ant alto-riaus 99 rublius ir žiuri.

Žmogelis besimeldsdamas pa-mate pinigų, tuojaus priejas pradejo skaityt bet surokaves žiuri kad nera szimto rubliu. Padejo pinigų ir da labiau pradejo melstis bet pasimeldes vela skaito ir tikrai tiek randa.

Meldes vis kas karta labiau bet pažiurejas kad jau daugiau neprideda, pasieme pinigų, pažiurejo in altoriu ir tare:

— Tai tu mano Dieve, koks asz nedekingas. Asz priesz ta-ve kiek dang kartu nusidedu o tu man vis dovanoji, o asz ne-noriu dovanoti tau to vieno rublio. Dieve mano, tu man do-vanoji visus griekus, asz tau dovanoju ta viena rubli!

Paemes pinigų greitai bego isz bažnyczios o kunigas beg-damas paskui reke:

— Kur tu neszi tuos pini-gus? Tai mano!

Žmogelis nei neatsižiurejo in užpakali tikrai iszdume lau-kan.

Kunigui buvo labai gaila pi-nigų. Eme ir apskunde už pini-gus ta žmogeli o sudzia klau-se:

— Už ka tu ta žmogų skun-di?

Kunigas apsake visa atsiti-kima sudziui kuris nnsijuokes tare:

— Tu, kunigeli, padejai pini-gus o tas žmogelis prasz-o Die-vo tai tu turi pinigų palikti o tas žmogelis tegul dabar pas Dieva prasz-o jum sveikatos.

Tai taip biednas žmogelis pa-stojo turtingu.

TIK VIENAS BUVO.

Pati: — Ar yra nors vienas vyras kuris ranka ant szirdies padejas, galetu pasakyti kad jis myli tik viena motere?

Vyras: — Yra.

Pati: — O kas-gi? O gal tu, mano mielas?

Vyras: — Ne, tai buvo pir-mutinis žmogus Adomas.

L. TRASKAUSKAS LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja kunus numirelius, Pasam-do automobilius del Laidotuviu, Krikstiniu, Vesieliu, Pasivažinėj-mo ir t. t. Bell Telefonas 78.
520 W. Centre St., Mahanoy City

Užkeiktas Namas

Jau tai teisybia pasakius ne-buvo ciekame mieste mylimes-nio žmogaus kaip ponas Sma-gevezius. Teisingas, puikios szirdies, ne szyksztus, visados linksmas ir szposininkas, visu szirdys prie jo limpo. O vel, kaip teisingas miesto rodinin-kas, nuo katra galejo imti pi-nigus tai emesi bet ne lupo, kaip tai kiti darydavo. O nuo biednuju nieko neimdavo tik-tai da davinejo paslapta. Del visu inkalbinejo paczeduma, visotiniu mokeseziu neperdidi-nejo, tai da mažino. Jeigu sa-vininkai namo pakelinejo ran-das tai jis perkalbinejo kad tai yra labai nežmoniszka apli-pleszineti žmonis.

Tame laike numire mieste p. Titusas Skupaitis, dede Sma-geveziaus, bevaikis naszlys, kurio visas turtas gavosi jo se-sermuni kaip vienatiniam gi-minei. Ponas Smagevezius maž ka susidejo su savo dede kada tasai buvo gyvas. Labai retai atsilankinejo pas ji, tik-tai tada kada buvo svarbus reikalas. Reikia žinoti jog Skupaitis buvo labai kietas szyksztuolis edynu kaip niek-szas paskutinis, be szirdies del biednuju o ka savo randinykus tai enge be mlaszirdystes.

Paliko taipgi nebaszninkas Skupaitis myrini nama. Po teisybei nelabai taip papuosz-tas bet didelis ir gerai užlaiky-tas. Randavojo žmones viduti-nio luomo, apte dylikla szej-mynu. Žemai turejo užemes pora ruimeliu daziuretojas na-mo, sargas.

Naujas savininkas apimto turtu ir namo paskyre pir-miausia puse turtu ant gerade-jingu mieriu idant pataisyti skriaudas, kokias nebasznin-kas del žmonių padare o pas-kui pradejo peržiurineti kon-traktus randauninku namo. Di-dziai persieme ant bagoty-s tes nebaszninko dedes kuris kas met pakelinejo randa gy-ventojams namo ir visokiais budais juos skriaude.

— Bus dabar kitaip! Paro-dysiu žmoniems jog yra žmo-niu su geroms szirdimis!

Kada taip puikiei galvojo ponas Smagevezius, inejo in pakaju daziuretojas namo idant nekuriuose dalykuose dasiekti instrukcijas nuo nau-jo pono.

— Gerai kad tamista Reksni ateini, — tare ponas Smagevi-czius, turiu tamistai reikaleli. Pasakysi tamista del visu ran-dauninku jog nuo pirmutinio kvartolo, randa bus sumažinta ketvirta dalia.

Gal ponas norejai pasakyt pakelti randa, — tare Reks-nys.

— Asz pasakiau kad suma-žinta randa, — tare ponas Smagevezius.

— Del Dievo! Tai negirde-tas daigtas, — kalbejo Reks-nys, — jog jeigu...

Negalejo dabaigt savo kal-bos kad sztai pertrauke p. Smagevezius ir jau lyg su staigumu:

— Mano brangus Reksni, asz esmiu tokio budo jog ka asz pasakau, taip turi buti. Pa-darykie tamista tuojaus kaip asz liepiu, asz savo laike isz-duosiu kožnam raszta.

Nusistebejas iszejo o baime radosi ant jo veido. Pati ati-

KARALIENE KARISZKU VETERANU.

Jos patogumas ir puikus su-dejimas kuno laimejo del pa-nos Betty Fulkerson, isz San Francisco, Calif., varda "Miss American Legion," kuria isz-rinko kareiviai ant savo seimo laikyto California—Pacific In-ternational Iszkilmes. Pana Fulkerson bus garbes viesznia ant ju susirinkimo, Hollywood, szim mensesi.

darytojaus patemino permaina ant veido.

— Kas stojosi?

— Jau gana, — baisybe! — daugiau negalejo isztart.

— Ar nuo dinsto atstata? Ar neszdydimes isz namo?

— Na ne, ne taip, — tare Reksnys, — kaip biski atveso.

— Ar žinote, musu naujas gaspadorius ant kart sziadien papaiko!

Žinoma jog motina ne dukte netikejo Reksnio pasakaj, greicziau nužiurinejo teva ku-ris gal buvo užsitraukes. Ant rytojaus jau intikejo žodziams tevo kaip nuejo pas kožna ran-dauninka ir apsake jog numa-žins randa naujas ponas o ne-prijaute kas isz to nusides.

Apeme visus randauninkus baime nes prijaute koki pavo-ju tame. Gyventojai namo visi nusprende jog czia kas nebuto pasidarys.

— Tame kas yra, — kalbejo visi bet nežinojo tikrai vienas prakalbejo:

— Pažiuresite, kaimynelei, jog netrukus tasai namas nueis su dumais. Turime visokių žmonių niekszu kurie uždegs. Gaspadorius da nauda isz to tures.

— Tai ne! — atsiliepe an-ti-ras, jau asz nuo senei matau jog namas nedrutas ir netru-kus sugrius ir mus griuvesiuo-se palaidos. Tai gaspadoriui apie tai eina kad tikrai nei vie-nas neiszsikraustytu; tai nuže-minina randa noredamas tuom apstabdyti.

Ir tarnaites, kurios tarnavo pas randauninkus, pramane jog Skupaitis po smerties szpukuuoja, trankosi sklepuose, ant augsto, skambina su len-ciugais ir dejuoja. Ant augsto buk girdejo staugima, trenks-ma su durimi ir dejavima.

— Tai namas užkeiktas ir niekam netikias, asz pajeszko-siu sau kitur tarnyste nuo pir-mo pametus.

Ir kas stojosi isz visu bai-mes? Kada su randauninku menesis pasibaige, galva-truk-cziais iszsikrauste in kitur o ir Reksnys in kitur iszsikraus-te.

Smagevezius apie tai dasi-žinojas kalbejo:

Jeigu kam gerai padarysi, Tai padeka neturesi.

Neužmirszkite guodotini skai-tytojai, atsilygint su prenumerata už laikrasztį "SAULE," kurie apie tai užmirzo ir prasz idant nesulaikyti laikrasztio, Paskubinkite!

BARBELE

Nuplovus indus po pietu ir nuvalius stala, atsidedo Kazimieriene prie kalvarato ir eme verpti. Vyrai ir vaikai isėjo bulves rinkti; pasiliko troboje tik mažas kudikis lopsyje ir dvylikos metu Barbele. Paliko ji delto jog sžtai jau antra nedele kaip sunkiai susingo ir kas diena jai blogiau ir blogiau. Trobos kercioji guli sau loveleje, užmerkusi akeles, nebeszeka nieko, nesijudina... Kartais tik, iš reto, silpnu balseliu pasauks matuszes ir gerti paprasys.

Sveika ir smagi buvo ji visuomet mergele. Ne ji kosedavo, ne kirminais žuvo; raudona, kaip rožike, linksmi per kiauras dienas begiojo. Ir sžtai pernai rudeni nuejo ji kartu su matusze in kamara ir kasžin kur taip inlindo jog motyna nepamacius, užrakino ja tenai. Barbele, palikus viena ir negaledama iszeiti, szauke ir verke bet niekas jos negirdėjo. Ant galo, po koki keturiu adynu, iszgirdo, nuejo atidaryti kamara ir rado mergele vos gyva nuo szalcio ir szauksmo. Ar jei ten vejas užpute ar kitas kas, tik ta pacia nakti suparyžiojo jai visa puse kuno. Tėvai nuveže ja pas daktaro kuris taip pagalbejo jog už menesio galejo ji jau pavaikszejoti o už triju — begiojo. Nebuvo jau taip sveika kaip pirma bet visgi negulejo ir neguodės. Atejo vel ruduo; Barbele eme galva skaudeti ir atsigule.

Verpdama Kazimieriene tankiai veizejo in ligone ir kiekviena syki atvercziant jai galva, aszaros žibejo akyse. Greitai suko jos rankos baltus, plonus linelius o galvoj mislys plaukte plauke — viena ant kitos — ne linksmos mislys! Vyrai jos tarnavo už gaspadoriu Smilgiuose pas pona B., kuris paemes ji maža, iszaugio ir kaip sunu mylejo. Ir Kazimieras tarnavo isztikimai: kaip del sava dirbo ir veizejo gaspadoryste. Gerai jiems ten labai buvo... Paneles isz dvairo visados bovjosu su ju dukrelemis, mokino jas skaityti ir raszyt, dovanodavo drabužius ir žaislus. Tankiai ponaitis, atbėges prie ju, per visa diena sėdėjo troboj ir bovjosu su vaikais. O iszalkes kartu drože putra ar bulbine... O kada Kazimieriene virdavo klekus tai jau isz vakaro Barbele su Stasele bego prie paneliu užkviesti ant to nymleto ju valgio. Gerai buvo Smilgiuose; galejo, rodos ir amžiu ten baigti, dekadavomi Dievui. Bet žmogus vis nori daugiau; ne užtenka jam niekados to ka turi; rodos jog ten geriau kur jo nera. Taip ir Kazimierai: iszgirdo jie jog kitur moka didesne alga, gaspadoriai ne eina patys prie darbo tik priveizia darbininkus, — ir eme didžiūti: ir alga jiems per maža ir troba negera ir darbo per daug. Ponas galejosi labai Kazimierio bet pasake jog algos daugiau duoti negali... Taip ir iszejo jie nuo savo geradejo jeszkoti laimes... Ar jiems kas ir galvas apsuko? Alga, rodos, gavo biski didesne bet kas isz to? Ten buvo koks priesu o ežia kiekvienas žiuri tik kur ka iszrauti... Nesiseka niekas: dar dvieju metu nera kaip iszejo o jau karve padvese, sunus mire o dabar Bar-

bele marinama... Dieve, — mislino sau Kazimieriene — kad butumneeja, sveika ji gal tebebutu... Iszejus mums isz smilgiu, nuliudo visi vaikai, vis tik szneka ir klausia, kada pagrysime atgal...

Aszaros sužibejo Kazimierienes akyse... nustojo verpti, patryne nosi ir priejo prie Barbeles lovos.

O Barbele, per dvi sanvaites gulinti, kaip lenta, nei žodžio nepratarlama, pamacius dabar motina prie sava, eme szneketi: Pradžioje Kazimieriene, kibirkstele vilties užsidege jos szirdyje.

Barbele, ar ne gerian tau bent biski? Ar skauda dar galvele? Gal iszgersi pienelio virinto?

Bet Barbele papurtino galva ir lyg atspedama motinos mislis, pasake.

Matuszele! geriau mums buvo Smilgiuose! Kodel mes iszejome isz ten! Ten visados sveika buvau, begiojau taip linksmai su ponaieziais; paneles tokios geros buvo... Taip, norecziau pargryžti atgal. Bet jau nebepamatysiu Smilgiu, niekados nebepamatysiu. Kaip numirsiu, gryžkit! Czia negera, ežia dar ir Johasele numirsiu.

Snekejo ir snekejo be paliovos, neveizėdama ar kas jos klauso ar ne, tarsi pati sau apipaskodama mislis savo. Parejo vaikai isz bulbynu, paskui pargryžo ir tevas; visi stebejo si, klausesi.

Tetuzeli, tetuzeli! — vadino Barbele: veizek, aniuolelis nusileido nuo augšto ir atsistojo ant lovos galo! Sžtai, veizek! Koks gražus! Baltai apsilvikęs, ir sparnelius turi baltus... Ar matai, tetuzeli? Ir rode tevui su rankele vieta kur stovi aniuolelis. Bet ne tevas ne motina nieko nematydami, veizejo nusistebeja ir sake:

Ka szneki, Barbele! Nieko nematome, nieko nera lovos gale!

Užsirustino Barbele, tarsi supyko kad jos taip nesupranta.

Al, kokios pas jus ir akys kad taip nematote nieko! Nebesakyti, neherodysiu jau daugiau ka pamatysiu! Užsigryžo sau in siena ir jau per visa vakara meisztare nei žodžio.

Ant rytojaus nuo pat ryto vėl vadina motina, teva ir seleri ir sake jiems ka ji mato aplink sava:

Veizekit, jau sziadien ne vienas aniuolelis! Jau daug ju atleke, visi gražus, balti... o asz ta, kur atejo vakar, iszrenkiau... Taip pat, stovi jis ten žmogus vis nori daugiau; ne užtenka jam niekados to ka turi; rodos jog ten geriau kur jo nera. Taip ir Kazimierai: iszgirdo jie jog kitur moka didesne alga, gaspadoriai ne eina patys prie darbo tik priveizia darbininkus, — ir eme didžiūti: ir alga jiems per maža ir troba negera ir darbo per daug. Ponas galejosi labai Kazimierio bet pasake jog algos daugiau duoti negali... Taip ir iszejo jie nuo savo geradejo jeszkoti laimes... Ar jiems kas ir galvas apsuko? Alga, rodos, gavo biski didesne bet kas isz to? Ten buvo koks priesu o ežia kiekvienas žiuri tik kur ka iszrauti... Nesiseka niekas: dar dvieju metu nera kaip iszejo o jau karve padvese, sunus mire o dabar Bar-

bele marinama... Dieve, — mislino sau Kazimieriene — kad butumneeja, sveika ji gal tebebutu... Iszejus mums isz smilgiu, nuliudo visi vaikai, vis tik szneka ir klausia, kada pagrysime atgal...

Aszaros sužibejo Kazimierienes akyse... nustojo verpti, patryne nosi ir priejo prie Barbeles lovos.

isztiesdama rankeles, plonas, kaip szakaleliai, prie aniuolo. O motina, tevas ir vaikai verke prie lovos.

Neverkit, neverkit! — gnuode mergele, — kam turite manes gailėtis? Juk man ten geriaus bus su aniuolais... Nei man galvele skaudes, bovysiuos sau, paskui ir jus ateisite pas mane — visi kartu busime... Mama sžtai ateina ir bobute ir Praniuks... ir jie jau vadina mane... Bobute, rodos jaunesne, kaip buvo, Praniuks taip apredytas kaip in graba kad dejome...

Po tam szauke jog mato Motina szvenčiausia, aukso rubuose su p. Jezumi ant ranku, Kuris mojo jai su ranka ir szypsojosi. Sudedavo tada rankeles, akeles augstyn keidavo ir meldesi prie to paveikslo.

Nei ant valandos neatsitrauke tevai nuo Barbeles; szirdis jiems plyso isz skausmo bet kartu ir ramybe ineidavo in ju dvasias matant savo Barbele nors mirztanczia bet tokia linksma, sznekanczia su aniuolais. O linksma jai gal but buvo labai ju draugyste: akeles jos, placziai iszskleistos, žibejo plaukeliai, pasileido ir uždenge kakta; ne dyvai, jog aniuolai ja aplankydamo: ji pati jau iszrode kaip aniuolelis.

Matuszele, — tare vėla, — rytoj juk mirsiu; noriu kad man kuniga atvežtumet isz ryto... Juk jau moku visus spaviednes poterius; kad bucziau sveika, vestumete jau mane prie spaviednes.

Gerai, gerai, Barbele! — atsake verkdamas motina.

Tik matuszele, palaidokite mane Smilgiuose. Nenoriu asz ežia gulti; netinka ežia man... nors po smert noriu in Smilgius pargryžti... Ar nuveszite, matuszele?

Nuveyszime, balandele mano! Gal nemirsiu dar, Barbele, gal dar Dievas iszgydys tave; gal gyva in Smilgius nuveyszime!

Ne, pustydamas galva tare Barbele, — neisgzysiu! Aniuolelis sake jog rytoj mirsiu... jis vis mane vadina ir dabar sžtai stovi ten ir veizi ir laukia manes...

Atejo kelios bobos, pasiklausė, pažiurejo, palingavo galvo mis.

Su aniuolais sznekasi, žinoma, pati kaip aniuolelis... Bet nebygvysen jau ji, ne su szio svieto žmonimis kalbas... Popietu valandele tarsi užmigo; prasibodus, paveizejo stebėdamosi in lovos szali, padvadino motina ir tare:

Mama, veizek, prie mano lovos guli ant lentos numirelis! Mergele didesne už mane, baltai apredyta, su melynja juosta, ant galvos žiedai.

Persigando Kazimieriene ir visiems bangu pasidare o Barbele sake:

Fe, kaip smirda numireliu. Nenoriu in ji veizeti, matuszele!

Motina ir vaikai atsistojo prie lovos, iszskleide sijonus kad Barbele to numirelio nematytų. Ji palenke galva, pažiurejo:

O sžtai, galya matyt! Ne uždenget viso, ne! Mama, ir mane taip apredykite kaip numirsiu! Nupirkit baltu audeklui, pasiukit suknele ilga, ilga, kaip tos sžtai, kur guli, padirbkite isz melynjo kaspino juosteles ir žiedu daug uždekitė, daug... rutu paskinkite

isztiesdama rankeles, plonas, kaip szakaleliai, prie aniuolo. O motina, tevas ir vaikai verke prie lovos.

isz mano darželio... Noriu kad gražiai butu!

Per ta diena ir nakti mate ji numireli. Ant rytojaus parvažiavo kunigas. Iszsispaviedojo Barbele, kaip sena; poterius, kaip isz knygos pasake, net kunigas stebejosi. Priemus Dievo Kuna, meldesi karsztai, tyliai... O kada kunigas paibaigęs ejo pro duris, staigai suszuko:

Veizekit, veizekit! Ant peziu kunigelio aniuolelis sėdi! O, o, ar matote? Mažas, baltas aniuolelis!

Kunigas atsigryžo, pažiurejo, nusiszipsojo ir iszejo. O Barbele pilna troba aniuolelia vis mate ir ant peeziu ir ant lango ir prie lovos — visur.

Matuszele, tetuzeli, — tare ji paskui, — gryžkite in Smilgius, paklausykite manes! Ir neužmirszkite ten palaidoti!

Buvo tai paskutiniai jos žodžiai; po to nutilo ir per keles adynas neisztare jau nieko; gulejo užmerkusi akeles, dusavo isz pradziu tankiai, paskui vis reeziau, ant galo nusiszipsojo ir suvis nutilo... Tyliai ir ramiai nuejo sau maža jos dvasele pas aniuolus kurie seniai jos lauke...

Padirbo tevai viska ka galejo pagal duktereles noro: apvilko ja baltu audeklo suknele, melynja juostele užriszo, ant geltonu plaukeliu rutu vainikui uždejo. Bet visu didesniu jos noro iszpildyti negalejo; nenuveže ant Smilgiu kapu nes toks laidojimas per brangiai iszeitu del biednu žmonių.

Guli sau Barbele, Sziauliuose; ant kapo tavo nežydi žiedeliai, nežaliuoja rutos... Tėvai greit persidangino toliaus ir negalejo iszdabinti tavo kapeleliu. Tik lauko žoles tankiai jus apaugo o tarp jos baltuoja kur-ne-kur dobilai...

LIETUVAITES ILGI PLAUKAI

Ana diena prisiunte mums ponas K. Stiklius, isz Lietuvos paveiksla panos Zuzanos Bracinskaites, isz Gudupiu kaimo, Liudvinavo valseziaus, Marijampoles apskr., kuri yra vidutinio ugio, gražaus sudejimo, szvelnaus budo, kukli, mandagi ir simpatizka. Jos plaukai turi ilgio virsz metro (1519 cm) daugiau kaip penkios pedos ilgio. Jos plaukai kasos — dvi didžiausios pynes o kada jas iszpina tai plaukais apsiauczia visa savo kuna kad ne szlebiu negalima matyt. Ant jos garbes paraszta sekancios eiles:

Sveika gamtos gražiolele! Ilgu plauku augintoja; Didžiausios Dievo dovaneles Rupestinga laikytoja.

Tavo kasos gintarines — Man tai džiugsmas, man tai grozis,

Szirdis szoka man? krutinej, Kas man auksas? Kas man rožes!

Ir kaip kokia szventenybia, Paskui pusrycius virkit, Ir in dinerkes dekit. Tai labai negražu,

Ir del žmonių szlyksztu, Galva apvalykite, Valgi pagamykit. O ir paczioms bus geriau, Ir kitiems smagiau, Kad nereikes vempti, Ne viduriu iszstumi.

BALTRUVIENE

Pittsburgė badau viename Dideliam name, Szeszioms familijos gyvena, Tai atsiranda juoku gana.

Geria namine net gurguliuoja, Pasigeria bobeles dainuoja, Tarp tos gaujos buvo diena varduviu,

Susirinko pulkelis vyru ir bobu.

Per diena ir nakti szumijo, Nemažai byro iszrijo, Nekurios bobeles tiek prigere,

Kad net kožna apsiweme. Kada dagirdo kad gaus kocziot,

Pradejo viena pas kita begiot, Ir tuo viena klausinejo, "Man sake Maikiene,

Kad yra kokia tai Baltruviene, Ir jeigu ji ezion pasisuku, Tai visoms gerai uszkusu!"

Taip szirdeles, asz niekszes kocziot, Geriau kad gražei gyven-tumete,

Ir savo pasieligimus pames-tumete.

Vai jus Miczigano mergaites, Darote kaip kiauilaiteis, O kas tada bus,

Kaip nuvalis kornus? Turesite laiko invales, Ne viena cypti gales,

Kaip užstos ilgi vakarai, Tai bus rots gerai.

Kaip svetimaucziai girdes, Eiti toliaus negales, Pro stuba žiopsosis,

Isz tokiu merginu tycziosis. Taip szirdziukes nedarykite, Tokiu szposu nustokite.

Ten kur szale Masacziuzes, Randasi ne kas mamuze, Savo vyra kasdiena eda,

In kitur vakarais bega. Badau buvo in Filadelfija iszbebus,

Nuvažiavo jos jeszkoti žmogus,

Surado ir parsiveže, O kad ne vaikai maži, Butu bobos iszsižadejas,

Pažinti jos nenorejas. Vai tu surugus boba, Ar-gi tan negeda?

Vyra ir vaikelius skriausti, Nuo savae stumti nenori pri-glausti.

Bobele juoku nedaryk, Gyvenima savo pataisyk, Ba kaip da karta užklupsiu,

Tai tau kaili nulpisin.

Binghamtono merguzeles, Jus puikios lėlijeles, Isz ryto atsikelia,

Nebukite taip apsiwelia. Burnas ir rankas nuplaukite, Ir plaukus puikie sutaisykite,

Paskui pusrycius virkit, Ir in dinerkes dekit. Tai labai negražu,

Ir del žmonių szlyksztu, Galva apvalykite, Valgi pagamykit.

O ir paczioms bus geriau, Ir kitiems smagiau, Kad nereikes vempti, Ne viduriu iszstumi.

—C.

Nemokėjimas Anglu Kalbos ir nepatvirtinimas Legalizsko Invažiavimo

Yra labai daug ateivių Suv. Valstijose kurie nori tapti Amerikos pilieciais bet del kokios nors priezasties jie su-laikyti nuo to. Dviejos papras-ciausios priezastys yra nemo-kejimas kalbėti Angliskai ir negalejimas patvirtinti lega-lizska ju invaziavimo.

Naturalizacijos instatymas aprupina kad ateivis negali tapti pilieciu jeigu jis nekalba Angliskai. Kuomet 1930 m.

cenzas buvo imtas, 1,225,000 svotimtaucziu nemokejo kal-bėti Angliskai. Daugumas isz-tu buvo viduramžio žmones. Tie žmones tikejo kad jie bu-vo per seni ka naujo iszmokti.

Anglu kalbos vartojimas yra labai svarbiu dalyku. Ne-tik del to kad Amerikos pilie-tyste reikalauja žinojimą Ang-lu kalbos, bet tas pagalbes atei-viui gauti geresni darba, už-dirbti daugiau pinigų, jis ge-riau supras viska sžitoje eza-lyje, jis gales dalyvauti jo apielinkes vieszuose reikaluo-se.

Ar ateivis gali iszmokti Ang-lu kalba jeigu jis jau vidur-amži pasieke? "Taip". Mes manydavome kad senesni žmo-nes buvo per seni imtis už mokslo bet visoki moksliškus tyrinejimai aiskiai visiems parode kad žmogus niekad ne-ra per senas imtis už mokslo ir kad kartais viduramžinis žmo-gus ir senesni žmones gerians mokinasi negu jaunieji. Isz-mokti nauja kalba visuomet yra sunku bet mažai žmonių kurie rimtai stojo prie darbo iszmokti Anglu kalba nein-stenge ta daryti.

Anglu kalba yra mokinama didesniu miestu ir net mažes-niu vieszose mokyklose ir žmo-nes gali ta praga naudotis už-dyka. Beveik kiekvienoje va-karineje mokykloje randame vyru ir moteru 60 metu ir se-nesniu, kurie imasi už mokslo ir kurie labai pasekmingai isz-laiko ju pilietystes kvotimus.

Tik drasos reikia pradeti ir sistematiskai prisilaikyti prie-to. Kad nors yra svarbu vi-siems moketi skaityti ir raszyti Angliskai bet naturalizacijos instatymas tik reikalauja kad aplikantas galetu kalbėti Ang-liskai.

Kitas dalykas, kuris sulaiko daug žmonių nuo pilietystes tai yra negalejimas patvirtinti le-galizska invaziavimo.

Jeigu ateivis atvyko in Suv.

JAUNIAUSIAS KALBETO-JAS KONGRESE.

Kongresmonas Josh Lee, isz Oklahomos pergalejo kalboje senatoriu Gore Lee yra jau-niausias kongresmonas ir yra smarkus kalbetojas.

Valstijas po Birželio 29 d., 1906 m. jis turi gauti atvažia-vimo sertifikata pirm negu ga-li naturalizuotis. Ganti ta cer-tifikata jis turi parodyti kada ir kur jis atvyko. Kartais atei-vis užmirszo laivo varda ant kurio atvyko, arba nepamena diena kada atvažiavo ir in kuri uosta atvyko. Ypatingai jeigu jis mažas buvo atvežtas in sžita szali, tai jis tu visu faktų negali atsiminti. Nekuriuose atsitikimuose žmogaus vardas visai netyeziomis neužraszytas laivo suraszė, arba pravarde iszkraipyta taip kad negalima patikrinti jog invaziavimo kad nors ir atvažiavimo diena tei-singai padnota.

Kad nors ir kartais yra labai sunku patvirtinti legalizska invaziavimo bet tai yra gali-mas daigtas. Jeigu ateivis per-žiures senus rekordus arba pa-bandys atsiminti smulkmenisz-kas informacijas apie kas da-resi sžitoje szalyje kada atva-žiavo ar jis atvyko priesz arba po kokiai szventei. Kiek dienu jis praleido ant laivo, apie ko-ki laika iszvažiavo isz Europos ir panaszias reikalingas infor-macijas. Tad turint omenyje ta viska galima peržiureti to laiko atvažiavusiu laivu sura-szas ir daugumoje atsitikimu galima rasti laivo varda ant kurio ateivis atvažiavo. Bet jeigu tas negalima arba jeigu ateivis invaziavo nelegalizskai priesz Birželio 3 d., 1921 m., in-statymas pavolina jam užsire-gistruoti ir pagal sžito užsire-gistravimo jis gali gauti reika-linga atvažiavimo sertifikata. Užmokestis tokio užsiregistra-vimo yra \$10.

Gali užsiregistruoti kiekvie-nas ateivis kuris atvyko in Suv. Valstijas priesz Birželio 3 d., 1921 m., kad nors jis nelegalizskai invaziavo jeigu jis tik per visa laika gyveno Suv. Valstijose nuo tokio invaziavi-mo ir jeigu jis yra geros mora-lizskos ypatybes žmogus ir ne-gali papulti po iszdeportavimo instatymu. Jeigu ateivis inva-žiavo in Suv. Valstijas nelega-lizskai po Birželio 3 d., 1921 m., tai jau nieko negalima da-ryti. Jeigu atvažiavo po Bir-želio 3 d., 1921 m., bet priesz Liepos 1 d., 1924 m. jis negali legalizuoti jo rezidencija ir tapti pilieciu bet ji negalima iszdeportuoti. Užmanymai pa-velinti sžitai grupei ateivių užsiregistruoti kad jie galetu tapti pilieciais, jeigu nori, jau pasiulyti Kongresui ir tikima kad greczian ar veliaus. Kon-gresas duos teise užsiregistrau-ti sžitai grupei.

Jeigu ateivis atvyko in Suv. Valstijas nelegalizskai po Lie-pos 1 d., 1924 m., netik jis ne-gali tapti pilieciu bet ji gali-ma dar iszdeportuoti už nele-galizska invaziavimo. Tokiam ateiviui legalizuoti jo reziden-cija kad jis galetu tapti pilie-ciu tik lieka apbleisti Suv. Valstijas ir vel legalizskai at-vykti.

DU GERI MELAGEL.

— Ar žinai broliuk, kad me-nesyje Liepos, taip buvo karsz-ta kad padetas kianszinis ant galvos iszivre?

— Tai vis nieko, mano prie-tel, kaip asz praecia žiema bu-vau Kanadoje, tai taip persza-lan kad per dvi sanvaites ne-galejau pridet prie veido ran-kos o kaip tik pridedu tai tuo-jaus priszalo.

—F.L.I.S.

ŽINIOS VIETINĖS

— Raszytojas, pravažiuodamas Nedelėje pro Lake-wood parką, vaiksčiodamas po aplinkine patemino patogią švies-plaukia Meimute, jau gerai užsitraukusia ramybę, šokdama antvieno stalo "hucikuci." O kad turejo patogias kojeles ir puikų pavidalą, todėl pritraukė užtekintai regėtojų, pakol parko policijantas atejas paliepe jai paliauti. Užklauskite kas tai per viena? Vel, taja slapytbe pasiliks del savės nes Mariute prižadėjo daugiau nerodyt savo kiskutes ir melde manes kad nieko apie ja nerasyčiau. Prižadėjau ir užbaigtas kriukis. Tik tiek primysiu kad tai liudna kad musu patogios Lietuvaite darytu iš savės "monkes" iš ko turi svetim-tauciai juoka ir musu Lietuvaite po tam paniekėja.

— In viena sanvaite laiko musu aplinkineje atsiuvo del desimts gurriniu ugniu aplinkineje New Bostono, Port Carbon, Mud Run ir kitur, padarydamos daug bledes.

— Visas namas, prigulintis prie Antano Stanaicio, farmerio ant Gordon-Taylorville valstinio plento, sudegė lyg pamatu Subatos nakti. Stanaicio motere, Izabele, randasi Ashlando ligonbutėje kur gydosi nuo 16 dienos Julajaus todėl apie nelaimę jai nepraneszta. Nelaimė iš visu pusiu apima žmogų.

— Ashlando ligonbutėje randasi po operacijai Vanda Diskeviz o Locust Mountain ligonbutėje padaryta operacija Marijonai Kubertienei.

— Ona Mockaiciute, 903 E. Centre uly., likos nuvežta in Ashlando ligonbutę ant gydymo kojos kuria sužeide lipdama per tvora East End parke. Vietinis daktaras apžiurejas koja paliepe ja nuvežti in ligonbutę.

— Praeita Nedelia lankesi pas J. Oszmanskius Valerija Stekileviciene iš Brooklyn ir Marijona Moleskiute iš Elizabeth, N. J.

— Betty, dukrele Juozo Miliaucko, 30 W. Pine uly., susižeide sau pečius kada kreslas, ant kurio sėdėjo, pakrypo in prieszakį ir galva pataike in radiatorį. Mergaitė gydosi namie.

— Utarninko po piet ūgnagesiai likos išszaukti gesinti deganti kamina name Guzienes ant S. McKinley uly. Kaminas buvo užsikimšęs todėl praneszta Guzienei kuri gyvena Tuscaroror kad išczystytu kamina kad atėityje nebutu panaszios nelaimės.

— Konsulmonai iszdave kontraktą ant iszevežimo szaszaiu ir pelnu iš miesto del Cyrus Breisch už 26 tukstancius doleriu, ant keturiu metu.

— Tarp kitu kurie paeme egzaminus ant kasyku bosu buvo ir Tamoszius Žioba ir Juozas Kliucziuskas.

— Visiems tiems kurie dalyvavo laidotuvėse a.a. Vlado Moliuszio, Utarninko ryta, tariame szirdinga acziu ir tiems kurie paaukavo puikias geles ir Misziu korteles kaip paaukavima automobiliu del giminiu ir pažystamu. Szirdinga acziu isztaria visiems Jenker-tu szejmyna, jo brolei ir sesuo.

SHEANDOAH, PA.

— Vargoninkas A. Grigo-raitis, Szv. Jurgio parapijo, ana diena iszkeliavo in Sarato-ga, N. Y., ant vakacijos, kur praleis keles sanvaites.

— Jonas Undzila, 26 metu, likos areztavotas už padegima savo namo, 126 N. Catharine uly., Nedelios vakara. Undzila sėdėjo malsziai prie namo kada liepsna iszeitinejo iš namo, o kada ūgnagesiai pribuvo gesyt liepsna, jis dingo, bet veliaus likos areztavotas. Jo pati, su kuria apsiavede tik keli menesiai adgal, tame laike radosi pas savo motina, Camden, N. J., ir kaip rodos Jonas radosi kvailiszkam padėjime ir nežinojo ka dare. Undzila pribuvo iš Lietuvos apie szeszi metai adgal, neturejo darbo ir ne yra ūkesu szio sklypo. Kaimynai namai Bonke-vicziaus ir Szustako teipgi smarkiai apdege.

— Antanas Menkevizius, 42 metu, kuriam trukis sumale baisei ranka, likos nuvežtas in vietine ligonbutę kur jam daktarai turejo nupjauti sumalta ranka.

— Ženybu laisnus iszieme Juozas Gizdaitis su Helena Kiselevski.

— Tazezewski, duonkepys Mocziulko duonkeptuveje ant Heights, likos skaudžiai sužeistas in ranka maiszymo maszinoje, Ketvergo ryta. Likos tuojaus nuvežtas in vietine ligonbutę ant gydymo.

— Frackville, Pa., Nedelios ryta mire Ashlando ligonbutėje keturiu metu amžiaus, mylima dukrele Jurgio Valickio, 243 N. Railroad uly. Laidotuves atsiuvo Seredos ryta su apeigomis Lietuviszkoje bažnyčioje.

— McAdoo, Pa. — Pereita Nedelia, Augusto 2 d., McAdoo, Lietuviu Szv. Kazimiero parapijos patalpose invyko didelės ir linksmas balius, už dyka, kuri surengė Kun. Juozas Baltrunas. Dalyvavo svečiai Kun. P. Czesna, Kun. Pr. Mockus, Kun. V. Mikaitis ir Kun. J. Baltrunas. Taipgi atsilanke McAdoo miesto Majoro asistentas, garbingu Mahanojaus biznierių ir visi McAdoo Lietuviai. Ispildyta graži programė in iszreiksztą daug linkejimu. Visu nuotaka buvo linksma, svečiai gerejosi gražia bažnyčia ir ypaz puikia jos vieta.

— Mahanoy Plane, Pa. — Czio-mais atsitiko dvi automobilines nelaimės vaiku. Triju metu Cecilija Romančuk mire Ashlando ligonbutėje, Utarninko vakara nuo galvos sužeidimo per automobiliu kuri vare M. Fennelley. Mergaitė norejo gauti gumine bole ir nematy-dama prisiartinanczio automobiliaus, likos pataikinta in galva.

— Amtras atsitikimas atsitiko Seredos ryta. Metro, 14 menesiu amžiaus sunelis Frano Jar-nickio, mire Ashlando ligonbutėje nuo sužeidimo kokius ap-laikę taipgi per automobiliu kuri vare William Berkheiser, išz Pottsvilles, kuris nemate kudikio kada ji pažaido, tik tada daipgi per automobiliu praneszta kada buvo nuvažiaves in kita miesta. Abudu automobiliai likos pastatyti po kau-cija lyg tolimesniai tyrineji-mui.

Surasta

— Kur buvai Lyda? Jeszko-jau tave beveik adyna laiko. Noriu su tavim atsisveikint.

Ant tu žodžiu atsikele puiki mergaitė nuo szieno, kuriame gulejo, žiuredama ant kalbe-tojaus.

Izsieste abi rankas in jauna vyruka kuris godžiai žiurejo in ja o ji atsake jam:

— Vaziuoji tik ant poros nedeliu Arnoldai ir nežinojau jog noretum ir su manim atsisveikint.

Nusimine ant jos tokio atsakymo nes nesitikejo idant ji taip jam atsakytu.

— Iszraziuoju ant keliu menesiu. Ar-gi neprivalau su tavim atsisveikint ant taip ilgo laiko?

— Na, jeigu ant taip ilgo laiko vaziuoji tai privalai atsisveikint o jeigu to nebutumei padares Arnoldai tai isztikru-ji buciau ant tavės užpykus.

Paeme ja už rankos spausdamas drucziai ir pritraukda-mas ja prie savės.

— Pabuciuok mane, Lyduk, — paprasze meilingai.

— Ne Arnoldai. Esmiu per didele del to. Žinai jog tu ne mano brolis, ne jokis giminais-tis. Turi dabar paliant bu-gziuot mane, esmiu suaugus mergina ir tas daugiau nepri-tinka del mus. Žinai jog tai yra netinkama.

— Teisybe jog ne esi mano sesuo, ne giminaite ir isz to džiaugiuosiu, — paszauke, pri-traukdamas mergina prie kru-tines, norints gana spyresi-jam. — Mano mylimiausia Lyduk, da randasi artimesnis susigiminiavimas o kaip sugy-ziu isz keliones tai praszy-ciau tavės idant pasiliktum taja gimine del manes. Ar bu-si?

Lyda nieko jam ant tu žo-džiu neatsake bet dirstelejimu akiu dave jam suprast jos at-sakyma. Arnoldas pagriebes ja pradejo karsztai buczuot ir pradejo kalbet tokius žodžius kokius tik insimylejas jauni-kis galetu kalbet in laika pen-kiu minutu o iszgirdes szvilpi-ma maszinos atsisveikino grei-tai ir nusidave ant stacijos idant nepaveikt truki.

Kada jis atsitolino Lyda žiu-rejo ilgai paskui ji o po tam vėla atsisedo ant szieno ir pa-sieme knyga kuria buvo skai-czius. Žiurejo ant pievu kurios susidejo isz pono Bogarto ūkes ir nusizypojo saldžiai.

Lyda buvo sieratele, bevar-de. Septyniolika metu adgal, viena szalta vakara, kokia tai motere pribuvo pas ukininka Bogarta su mažu kudikiu prie krutines.

Buvo tai puiki motere ir ge-ro iszauginimo bet vargas da-vesi matyt ant jos puikias vei-das kurio ukininkas Bogartas ne jo pati nesuprato.

Buvo susirgus ir nuvargus per ka likos paguldyta in lova tikedamiesi jog in trumpa lai-ka pasveiks ir pasakys isz kur pribuvo ir kur randasi jos gi-mines. Bet po menesiu laiko nebagele numire. Ir ukininkas Bogartas nedažinojo nieko apie jos gimima ar jos kudikio per ka pasilaikę pas save.

— Nuo mažens Arnoldas buvo jos vienatinis draugu ir myle-josi kaip brolis su sesere per ka Arnoldo motina žiurejo su-sznairia akia ant tos kudikis-zkos meiles nes ji turejo dides-nius mierius del savo sunelio o

PAVEIKSLAI ISZ NAUJAUSIU ATSTIKIMU

1—John L. Lewis, prezidentas United Mine Workers of America unijos, atsisake stoti kaip liudininkas priesz American Federation of Labor, kuriam užmetineja visokius prasižengimus priesz taja unija. 2—Vokiszki kareiviai seda in truki kad pervažiuot per Lenkijos rubežiu, kuri yra viena isz pavojingiausiu vietu. 3—Paveikslas isz Seimo, Cleveland, Ohio, kur daktaras Townsend turejo kalba apie savo užmanyma kad moket seniems žmoniemis pensija po 200 doleriu ant menesio. Bet tas užmanymas buvo labai pavojingas del Amerikos ir kaip rodos nebus invykintas.

ne apsiapaczivima su kokia ten bevarde sieratele. Ir tan-čiai kada Arnoldas nesirado arti jo motina niekindavo mer-gaitę visokiais būdais.

Balsas prisiartinancziu žing-sniu isz tvarto pabudino Lyda isz jos misliu. Kas tokis prade-jo lipt kopezioms in virszu kur ji gulejo ant szieno ir pa-mate trumpam laike atlipan-czia Bogartiene kuri stojo priesz ja su užsirusztinusi vei-du.

Jos veidas buvo visas pa-raudonaves isz piktnumo o akys žibėjo kaip žverio kokio. Mo-tina girdejo visa kalba Arnol-d, pradejo koliot ir visaip isz-mislinet ant jos jog nebagele visa net drebejo isz baimes ir sarmatos.

Ant galo nežinodama kaip daugiau dagrist sieratelei, lai-kydama jos skrybele ir maža pundeli riktorejo:

— Te, tu paleistuve, paimk savo driskalus ir eik kur tavo akys tave nesz, tu ragana. Ne-sirodyk man dangiau in akis. Atsimink jog jeigu kada vėla pasimatytum su Arnoldu ir priviliotum ji ant apsiapaczia-vimo su juom tada prakeikcia tave gyva. Nėgana jog mano sunu apraganavai bet nori ir man akis apdumt.

Lyda paemus pundeli ir skrybele be žodžio ir nenoreda-ma daugiau klausyt užpuoline-mu piktos moters, nuplo ko-pezioms žemyn eidama tiesiog ant vieszkeliq neapsidairyda-ma in užpakali.

Buvo tai baisus pabudinimas isz saldaus miego kuris ja per-vere iki szirdies. Tik valande adgal buvo linksma ir lai-dinga — Arnoldo prižadetine. Dabar likos iszvaryta laukan be skatiko ir prieteliu in kur galetu nusiduot. O arsziausia jog jau negales pasimatyt su savo mylimu Arnoldu. Grau-džiai apsiverke mislydama apie taja motere kuria prade-jo mylet kaip motina.

Ejo keliu o saule degino karsztai. Mažas pundelis rodos angu kas karta sunkesnis. Pa-kelyje paregejo dideli medį po kuriuom nutare truputi atsil-set Kaip pamislino taip ir pa-dare. Atsigulus tuojaus užmi-go ir užmirszo apie savo var-gus.

Pabudus vakaras jau buvo mu:

užejas. Girria tamsi aplinkui. Paszokus ant lygiu koju persi-gando labai ir nežinojo in ku-ria szali turi nusiduot.

Norejo sugryzt adgal bet su-siprato jog ejo in prieszinga szali bet ant galo pribuvo ant kokio tai kelio kurio nebuvo pažinus.

Pakelyje stovi gražus namas kuriai iszrode kaip kokis palocius. Atsiduso gilei isz džiaug-smo mislydama jog tenais ras prieglauda ir nusidave prie jo. Nepateminio nieka aplinkui nes durys namo buvo atidary-tos.

Inejo ant pirsztu in prieme-ne. Pamate daugeli duriu ve-danczius in pakajus. Nesisap-navo vargszei idant butu toki puikus pakajei ant svieto. Ro-desi jai jog inejo in užkeikta palociu.

Paskutines durys vede in puiku kambari. Grindys buvo iszdetos marmuru su puikiais divonais o visoki žiedai radosi puikiuose vazonuose. Lyda pa-stume duris ir inejo in viduri. Ant sienos kabojo paveikslas auksiniuose remuose.

Dirstelejus ant paveikslu Lyda nusistebejo labai ir už-mirszo apie viska. Paveikslas perstate jauna mergina stovin-czia darželyje tarp žiedu. Pu-ki buvo toji mergina su akimi kaip žibanczius žvaigždes, rau-donos lūpeles nusizypsoda-mos rodos juokesi.

— Tai mano paveikslas, — paszauke nudzingus. Isztikru-ju tai mano paveikslas.

Ir taip buvo insiteminus in paveiksla jog neiszgirdo žings-nius paskui save kada kas to-ke inėjo in pakaju. Buvo tai vyras su baltais plaukais kaip linai o veidas jo baisyai nuli-des.

Sustojas dirstelejo ant jos su dideliu nusistebejimu o vei-das jo da labiau pabalo pare-džias stovinczia Lyda priesz paveiksla.

Ant paveikslu motere buvo parengta in brangias szlebes o stovinti mergina buvo pasi-redžius in prastas szlebes, be-veik apdriskus ir apdulkinga nuo keliones bet ju veidai pa-naszus vienas in kita kaip du laszai vandens.

Vyras sukliko ir priszokes prie jos paszauke su džiaug-smu:

— Helena, suradau tave ant galo!

Taip staigai ir netiketai pa-imta isz nežiniu Lyda persi-gando ir puole apalpus in gle-bi nepažinstamam.

Kada atsigavino radosi pa-guldyta puikioje lovoje o ne-pažinstami veidai žiurejo in ja. Jau ne yra ji bevarde ir apleis-ta sieratele apie kuria niekas nesirupino.

Kada suvisai pasveiko, pasi-pyle klausymai ir atsakymai ir persitikrino jog nepažinstamas buvo tai jos tevas o ka-bantis paveikslas, in kuri taip insitemino, buvo tai jos moti-na su savo dukriuke. Vyras buvo atlankyt savo gimines Europoje o kada sugryzo, bai-sei buvo užpykes ir iszviijo sa-vo paczia su mergaite bet po tam graudinosi labai. Norints po tam visur jeszkojo savo pa-czios bet niekur negalejo rasti ir nesitikejo jog taip arti savo namu turejo numirt. Bet visa-dos tikejosi jog gal ja suras da-gyva o džiaugdamasis jog at-rado savo duktere taipgi grau-dinosi jog pati buvo numirus.

Rudens laike, viena diena, sėdėjo Arnoldas su savo moti-na. Arnoldas iszbales in nuvar-ges nes jo nuliudimas apie Ly-da buvo didelis. Nežinojo kaip nedorai jo motina apsiejo su jo mylima ir buvo tosios nuo-mones jog ji apleido pati isz savo noro.

Ant kart iszgirdo baladoji-ma prie duru ir pertrauke ty-lejima tarp ju.

Motina pakilo idant duris atidaryt ir puikiai paredyta motere, stovinti duryse su ko-kiu tai vyru inženge in grin-czia o Bogartiene baisei persi-gando pažinus ponioje Lyda. Mislino dabar kaip užpyks jos sunus kada dažinos teisybe ir kaip su ja nemielsazirdingai apsiejo... Bet Lyda neatejo czionais idant atkersztint jai už papildyta skriauda, nieko ne-kalbejo apie tai bet tik pasake apie savo netiketa giliuki.

Kada paibaige savo apsakyma patemino jog Arnoldas apleido grinczia bet su kantrybe lauke jo sugryzimo o tevas jos buvo užimtas kalba su Boger-tiene.

Bet Arnoldas nesugryžinejo o kada saule jau pradejo leis-

tis, iszejo laukan jeszkoj jo. Rado ji sediti po medžiu pa-siemes galva ant ranku ir gi-lei užsimislines.

Lyda prisiartino patyka prie jo ir apemus jo kakla su savo balta rankele užklause:

— Arnoldai, kas yra? Ar ne-sidžiaugi isz mano gero giliu-ko?

— Ne, ne esmiu užganadin-tas, — atsake szaltai.

— Tai esi neiszmanelis ir ne-tas pats Arnoldas kuri nesenei buvau pažinojus.

Ant tuju žodžiu paszoko Ar-noldas ant koju o ji paregejo jog jis buvo labai iszbales su dideliu kentėjimu ant jo puik-kaus veido.

Lyda apsikabino ant kaklo o dirstelejus jam meilingai in akis tare:

— Juk asz da prie tavės pri-guli, Arnoldai, jeigu neimsi mane už savo paczia tai busiu labai nelaiminga.

Dirstelejo jai in akis o su-prates jog ji nepersimaine isz priezasties savo giliuko ir da ji myli, apeme ji neiszpasaky-tas džiaugsmas o apsikabinia stovejo ilgai laika mislydami apie savo laime.

Kas toliaus atsitiko tai pa-tys skaitytojai gali suprast o man reikia primint jog ant ve-seilios ir asz tenai buvau ir po tam vaikeliu ju glamonejau.

Szi Banka yra Narys
Federal Reserve System
IR
Federal Deposit Insurance Corporation
—
Union National Bank
KAMPAS MAIN IR CENTRE ST.
MAHANAY CITY, PA.

Dr. T. Tacielauskas
Pirmutinis Lietuviszkas
Dentistas Mahanojuje
Persikele in nauja vieta po adresu
30 E. Mahanoy St. Mahanoy City

Lietuviszkas Programas
— Per Reidio —
Nedelioje, 2 val., Popiet
Per Hazletono Stoties
"WAZL"
Po direkcija
p. ANT. STANISZKIO

A. J. Sakalauskas
LIETUVISZKAS GRABORIUS
Pirmos klasos patarnavimas
♦ Ofisai Dviejose Vietose ♦
331 W. Centre St., Shenandoah
Telefonas, Dial. 2-1512
411 E. Pine St., Mahanoy City
Telefonas, 501

C. F. REKLAITIS
Mahanojaus Isztikimiausias Graborius
♦ Gabiausias Balsamuotojas ♦

Geriausias Ambulance patarnavimas szioj apelinkeje. Bile kokiame laike; diena ar nakti. Visada turi pilna pasirinkima met-liszu ir kieto medžio Grabu. Laidoja nu-mirelius pagal naujausią mada ir moksla. Turiu pagialbininke moterems. Priemas prekes.

DU OFISAI:
MAHANAY CITY: 516 W. Spruce St.
Bell Telefonas 149
TAMAQUA, PA., 439 Willing Street
Bell Telefonas 538-J